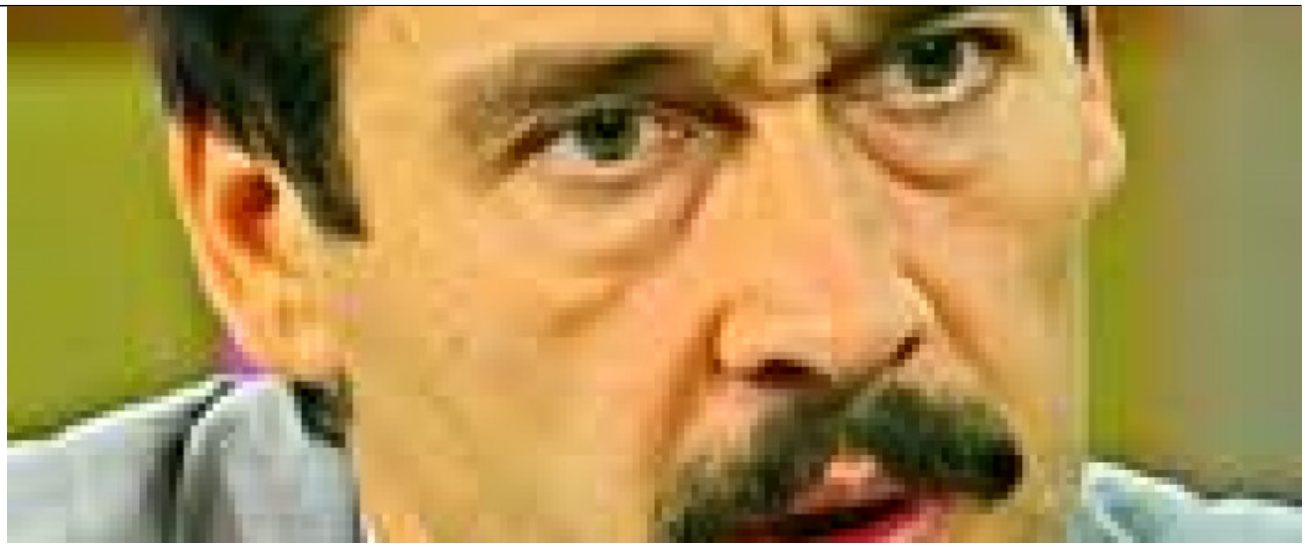


Az elnök

2012 május 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

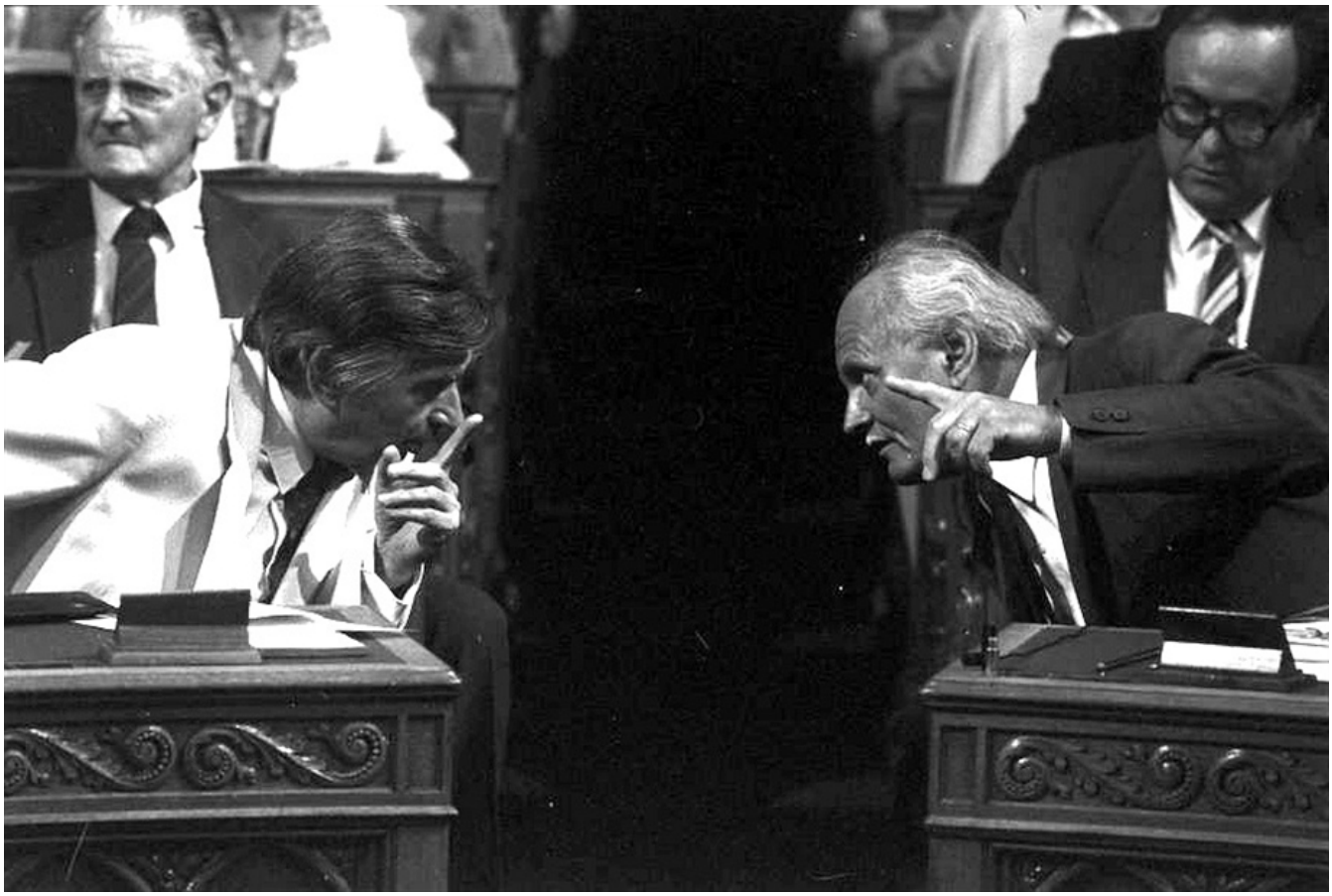
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Negyven év után az els? szabadon választott Országgy?lés a jobboldali er?k gy?zelmét hozta. A kormányalakítással a leger?sebb párt, az MDF Antall Józsefet bízta meg.

Eleinte úgy t?nt, hogy Antall miniszterelnök magáévá tette a Magyar Demokrata Fórum eszmeiségét, aztán mégis

sikerült keresztülvinnie, hogy úgymond a liberális értékek megmentésével az SZDSZ emberét, Göncz Árpádot jelöljék Magyarország els? köztársasági elnökévé. A balliberális oldalnak tett gesztus azonban súlyos következményekkel járt. Ezt Antall József el?ször 1990 ?szén, a baloldal által szervezett kormánybuktató taxisblokádnál tapasztalhatta, amikor is rá kellett döbbennie, hogy nemcsak a miniszterelnöksége került veszélybe, hanem mindaz, amit felépíteni szándékozott és amit polgári demokráciának képzelt Magyarországon. Keser?en konstatálhatta, hogy a saját emberének hitt volt kisgazda Göncz Árpád szembefordult vele, és a legkeményebben érvényesítette hazájával szemben az MDF–SZDSZ-paktumot.



A paktumsorozat hatásait máig szenvedjük. Ahogyan Bíró Zoltán elemezte a paktumot nekem (Magyar Nemzet, 2007. 07. 21.): „…eladták a magyar élelmiszeripart, ezzel lefejezték a mez?gazdaságot. A spontán privatizáció részben az MSZP-vezéreket, részben a hajdani KISZ-vezéreket juttatta hirtelen vagyonhoz.” Lezsák Sándornak, az MDF egyik alapítójának a hatodik érzéke akkor sem csalt: Antall pártelnökké választásakor a titkos szavazáson tartózkodott. Mindenesetre az els? köztársasági elnök tízéves regnálása, léte iszonyú károkat okozott az országnak, még ha közvetlenül nem is ? döntött. Meger?södött az SZDSZ és az MSZP árnyékhatalma, miközben fontos törvények, médiabeli kinevezések aláírásának megtagadásával lehetetlenné tette a jobbközép Antall-kormány szabad mozgását, ezalatt a magyar sajtó több mint kilencven százaléka a balliberális oldal kezében maradt, majd az SZDSZ kormányba lépésével – 1994 nyara – szalonképessé tették a volt kommunistákat a politikában, és az állami vagyon elherdálásával a rablóprivatizáció csúcsokra járt.

Ez volt a rendszerváltás utáni els? köztársaság. Csurka István, a harmadik alapító lakiteleki atya kés?n ébredt, de még idejében szólt, amikor világossá vált, hogy az SZDSZ nem magyar, hanem idegen érdekeket képvisel. Ekkor, 1992-ben írja meg Néhány gondolat… cím? politikai vitairatát, amely az utolsó lehet?séget csillantja fel az emdéefes fordulat reményében. Ezt a fordulatot Csurka szerint egyedül Antall lett volna képes akkor megtenni. Ezt írta: „…Antall József a magyar politika nagy alakja, a történelem kiegyez?, stabilizáló, meg?rz? politikusai között valahol Deák és Bethlen István között van a helye. Az ? bölcsessége, önmérséklete, el?relátása és higgadtsága nélkül már z?rzavarba süllyedt volna az ország. A sors, az Isten azonban elég kegyes hozzá és a magyarsághoz. Antall nemcsak nagy államférfi, hanem tragikus h?s is… A világpolitika kegyetlen és gonosz és kíméletlen. Majd csak a történelem fogja feltárni, mi mindent?l óvta meg a magyarságot ez a halogatós Antall-politika. És most t?le kérjük azt is, hogy fordítson, és mutassa meg maga és a kormány erejét. Egy Isten által meglátogatott embert?l.” Csurka szavai nem értek célba. Antall már képtelen volt fordítani, ehhez még kellett volna egy szövetséges, maga a köztársasági elnök. De tudjuk, ? távol volt ett?l a világtól, szeme el?tt nem a tizenötmillió magyar sorsa lebegett.

Bár miniszterelnöki hatalom van Magyarországon, mégis nagyon fontos a köztársasági elnök személye, gondolkodása, hitvallása. Hiszen képes el?mozdítani vagy megakasztani Magyarország fejl?dését, jöv?jének alakulását. Az elmúlt két évben a Fidesz–KDNP vezette pártszövetség az elmúlt húsz év elmaradt rendszerváltását igyekezett pótolni törvényekkel, létfontosságú intézkedésekkel. Miután a balliberális oldal és a hozzá h? sajtócsatlósok komoly háttértámogatással lejáratták, ellehetetlenítették a rendszerváltás utáni negyedik köztársasági elnököt, Schmitt Pált, így nem maradt más hátra, mint folytatni a megkezdett munkát.

Ma választják meg a parlamentben Magyarország ötödik elnökét, Áder Jánost. Lehet, hogy az MSZP, az LMP nem lesz ott a szavazáson. Sebaj. Állítólag szerettek volna közmegegyezésen alapuló köztársasági elnököt, még Sólyom László is belefért volna az elképzeléseikbe. Szirénhangokkal üzentek a sajtón keresztül, hogy a kétharmados többségbe beletartoznak a kisebbségnek tett gesztusok. A keser? történelmi tapasztalat azonban a jobboldalt óvatosságra intette. Nem felejtették el, hogy a szocialisták, a liberálisok és el?deik sohasem, régebben és most sem tartották meg ígéreteiket. A paktumokat mindig csak a saját hasznukra, el?nyükre fordították. Antall Józsefet is becsapták. Az ország érdeke nekik nem számított.



Ma is nyíltan küzdenek bel- és külföldön hazánk lejáratásán, kiderült, ?k az IMF és a külföldi bankok hazai segélycsapatának számítanak. Hívatlan prókátorok, nem tesznek mást, mint a magyar nép ellen áskálódnak, külföldre utaznak és árulkodnak. Addig, amíg a társadalom dönt? többsége nem egyezik ki egymással, addig felesleges olyan elnököt keresni, aki a nemzet egységét valósítja meg. Ilyen most nincs. Addig csakis olyan elnökre van szükségünk, aki Magyarország, a magyarság érdekeit képviseli.

Ez a személy jelenleg Áder János. Annak a pártszövetségnek az egyik vezet? egyénisége, amely kétharmados többséggel került az Országgy?lésbe. Ez jelenleg a nép akarata. Áder személyével az ország legfels?bb vezetésében is megtörtént a generációváltás. Epikurosz mondja: „Ha a természet szerint élsz, sohasem leszel szegény: ha a képzelgések szerint, sohasem leszel gazdag.” Ezt az ókori bölcsességet érdemes megfogadni. Ahogy Áder Jánost ismerem, nem áll t?le messze a mondás els? része. S az nekünk is jó lehet.
Stefka István - magyarhirlap.hu



Ajánló